

Sygnatura akt: V GC 73/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kalisz, dnia 17 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Roliński

Protokolant: Paulina Frelicka

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2016r. w Kaliszu

na rozprawie sprawy

z powództwa: A. J. (1)

przeciwko: M. C. (1)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej M. C. (1) na rzecz powódki A. J. (1) kwotę 16 605 zł (szesnaście tysięcy sześćset pięć złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 11.09.2015r. do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanej M. C. (1) na rzecz powódki A. J. (1) kwotę 3 248 zł (trzy tysiące dwieście czterdzieści osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2 400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 73/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 11 września 2015r. pełnomocnik powódki A. J. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanej M. C. (1) na rzecz powódki kwoty 16.605 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od tej kwoty od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów przechowania zatrzymanego pojazdu licząc po 10 zł. za każdy dzień od dnia dokonania wezwania do zapłaty do dnia zapłaty a także zasądzenia od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powódki podniósł, że powódka na zlecenie pozwanej wykonała zabudowę kontenera na samochodzie o nr rej. (...) polegającą na wykonaniu ocieplenia chłodni. Pozwana zwróciła się do powódki o wykonanie opisanego wyżej zlecenia po wcześniejszym zamontowaniu na chłodni agregatu, który jednak nie spełniał swojego zadania z uwagi na fakt, że izolacja chłodni była niewystarczająca. Nadto pełnomocnik powódki podniósł, iż w dniu 15 sierpnia 2015r. powódka wystawiła fakturę VAT na kwotę 16.605 zł. za wykonaną usługę. Po upływie terminu do zapłaty powódka wezwała pozwaną do zapłaty. Termin ten upłynął jednak bezskutecznie.

(pozew k. 2-3 akt)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 28 października 2015r. Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy w osobie referendarza sądowego, w sprawie o sygn. akt V GNc 4070/15, orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, który został nadany w urzędzie pocztowym w dniu 30 listopada 2015r. pełnomocnik pozwanej zaskarżył nakaz zapłaty w całości, wniósł o oddalenie powództwa oraz wniósł o rozstrzygnięcie o kosztach postępowania, w tym kosztach zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pełnomocnik pozwanej podniósł, że kwestionuje żądanie powódki co do zasady, zaprzeczył twierdzeniom powódki dotyczącym zawarcia umowy zlecenia z powódką, polegającą na wymianie chłodni/kontenera. Jednocześnie pełnomocnik pozwanej przyznał, że między nią a G. B. doszło do zawarcia umowy w przedmiocie wykonania przez niego usługi polegającej na dostosowaniu chłodni na samochodzie osobowym do potrzeb pozwanej poprzez zwiększenie temperatury chłodzenia z -4°C do -25°C . G. B. miał jedynie zdemontować stary agregat i zamontować nowy. Jednakże gdy po zamontowaniu agregatu wymagana temperatura nie została osiągnięta wówczas G. B. poinformował pozwaną, że przyczyna takiego stanu rzeczy może być jakaś usterka agregatu lub nie szczelność kontenera. W związku z tym zaproponował, że najpierw naprawi agregat za dodatkowe wynagrodzenie 1.000 zł., które zostało zapłacone z góry przez pozwaną, jednocześnie wskazując, że w przypadku gdy naprawa nie przyniesie oczekiwanego rezultatu, w ramach zlecenia skontaktuje się z firmą, z którą współpracuje tj. z powódką w celu sprawdzenia i ewentualnego uszczelnienia kontenera. W związku z tym, że po naprawie agregatu nie udało się osiągnąć zamierzonej temperatury chłodzenia samochód został dostarczony przez G. B. do siedziby powódki. Później po sprawdzeniu i ewentualnym uszczelnieniu samochód miał z powrotem trafić do siedziby przedsiębiorstwa (...) w celu sprawdzenia czy osiągnięto zamierzony przez stronę pozwaną rezultat. Nadto pełnomocnik pozwanej podkreślił, że przez cały czas rozmów strony pozwanej z G. B. była mowa co najwyżej o uszczelnieniu zamontowanego na samochodzie kontenera, nigdy nie było mowy o dodatkowym wynagrodzeniu za uszczelnienie jak też o wymianie kontenera na nowy. Strona pozwana nigdy nie wyraziłaby zgody na wymianę kontenera, gdyż ma świadomość tego, że koszt wymiany na nowy byłby znaczny. Zupełnie nielogicznym w odniesieniu do zawodowego charakteru działalności prowadzonej przez pozwaną byłoby bowiem zlecenie naprawy znacznie przewyższającej wartość rynkową rzeczy naprawianej. Ponadto pełnomocnik pozwanej wskazał, że powódka w trakcie wykonywania zleconych przez G. B. czynności nie kontaktowała się z pozwaną, natomiast pozwana kontaktowała się z powódką ok. 2-3 razy, ale tylko po to by przyspieszyć pracę. Koszt naprawy wskazany w pozwie nigdy nie został ustalony ze stroną pozwaną.

(sprzeciw od nakazu zapłaty pozwanej k. 32-34 akt)

Sąd poczynił następujące ustalenia faktyczne :

Powódka A. J. (2) jest wpisany do CEIDG jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...).

(dowód: zaświadczenie o wpisie do (...) k-11 akt)

Pozwana M. C. (1) jest wpisany do CEIDG jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...)

(dowód: zaświadczenie o wpisie do CEIDG k-10 akt)

W miesiącu lipcu 2015r. podczas spotkania zainicjowanego przez G. B. na prośbę M. C. (2) reprezentujący pozwaną M. C. (2) zlecił reprezentującemu powódkę M. J. wykonanie naprawy kontenera-chłodni na samochodzie osobowym marki P. (...). Bezpośrednia przyczyna zlecenia wykonania kontenera związana była z możliwością zawarcia umowy transportowej między pozwaną a firmą (...), w ramach której pozwana miała wozić w/w pojazdem towar w temperaturze -25°C .

(dowód: zeznania świadka M. J. e-protokół z dnia 07.03.2016r. 00:41:12

min;

zeznania świadka G. B. e-protokół z dnia 07.03.2016r. 00:11:28

min; 00:24:08 min

pismo pozwanej skierowane do firmy (...) w K. k-38 akt)

Stary kontener, który znajdował się na samochodzie osobowym marki P. (...) ze względu na zużycie i uszkodzenia uniemożliwił osiągnięcie wymaganej temperatury -25° C. Wobec czego strony zgodnie ustaliły, że należy wymienić kontener na nowy. Podczas wykonywanych prac reprezentujący pozwaną M. C. (2) dwu lub trzykrotnie był w firmie powódki i widział zakres wykonanych prac. Powódka wykonała nową zabudowę typu kontener na w/w samochodzie.

(dowód: zeznania świadka M. J. e-protokół z dnia 07.03.2016r. 00:41:12

min; 00:50:29 min, 00:58:36 min.

zeznania świadka G. B. e-protokół z dnia 07.03.2016r. 00:34:43

min;

zeznania świadka P. P. e-protokół z dnia 07.03.2016r. 01:05:38; 01:08:41

min;

zeznania świadka Ł. K. e-protokół z dnia 07.03.2016r. 01:11:34;

01:16:05 min;

W ramach zawartej ustnie umowy o wykonanie kontenera strony ustaliły wynagrodzenie na kwotę 13.500 zł netto.

(dowód: zeznania świadka M. J. e-protokół z dnia 07.03.2016r. 00:41:12;

01:00:01 min.

zeznania świadka G. B. e-protokół z dnia 07.03.2016r. 00:11:28

min;

Reprezentujący powódkę M. J. poinformował reprezentującego pozwaną M. C. (2) o możliwości sprawdzenia kontenera i jego odbioru po zapłacie wynagrodzenia. W związku ze zleconą usługą powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 16.605 zł, z terminem zapłaty na dzień 21 sierpnia 2015r. która przesłała pozwanej. Pozwana odmówiła zapłaty. Powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 16.605 zł. Z uwagi na brak zapłaty pojazd nie został wydany pozwanej.

(dowód: zeznania świadka M. J. e-protokół z dnia 07.03.2016r. 00:55:12

min;

faktura VAT wraz z potwierdzeniem nadania k-9 akt;

wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k-8 akt)

W dniu 04 grudnia 2015r. pełnomocnik G. B. wezwał pozwaną do dobrowolnej zapłaty na rzecz G. B. kwoty 18.898,95 zł. wraz z odsetkami

wynikającej z faktury nr (...) z dnia 24.09.2015r. Natomiast w dniu 22 grudnia 2015r. wniósł pozew do sądu. Niniejsza faktura dotyczy należności związanych z naprawą agregatu.

(dowód: wezwanie do zapłaty k-41;

pozew k-81-83 akt sprawy V GC 166/16;

faktura k- 9 akt sprawy V GC 166/16)

Na rozprawie w dniu 07 marca 2016r. strony zgodnie oświadczyły, że nie zgłaszają dalszych wniosków dowodowych (02:14:10).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w postaci dokumentów, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała. Ponadto sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o zeznania świadków M. J. , G. B., P. P. i Ł. K. bowiem w sposób logiczny i spójny uzupełniły materiał dowodowy oparty na dokumentach. Sąd natomiast nie dał wiary zeznaniom świadka M. C. (2) bowiem zeznania te są w przeważającej części sprzeczne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a co istotne zeznania te są niewiarygodne w tej części, która dotyczy istotnych ustalonych przez sąd okoliczności w sprawie bowiem świadek ten stwierdził, iż pozwana nie zawarła z powódką umowy o wykonanie kontenera jak również, że kontener został wykonany przez podwykonawcę firmę powódki na zlecenie G. B. oraz, że nie została ustalona cena za wykonanie kontenera. Poza tym zdaniem sądu twierdzenia świadka, który widząc samochód po wykonanym zleceniu zeznał że „nie wiem, czy był na nim zamontowany nowy kontener bo się na tym nie znam” należy uznać za niewiarygodne zwłaszcza w kontekście jego dalszych zeznań kiedy stwierdził „pan J. był w pomieszczeniu garażowym u pana B. była ogólna rozmowa co trzeba zrobić”. Wobec powyższego świadek ten wiedział jaki jest stan kontenera a skoro okoliczność, że na samochodzie zamontowano nowy kontener nie budzi wątpliwości świadek ten nie mógł nie spostrzec tak istotnej zmiany. Ponadto czyniąc ustalenia faktyczne sąd nie oparł się na zeznaniach świadków M. T. i M. D. bowiem treść zeznań tych świadków pozostaje bez znaczenia dla wyjaśnień istotnych okoliczności sprawy. Z tej także przyczyny sąd nie oparł się na dokumentach w postaci not obciążeniowych znajdujących się na kartach 36 i 37 akt.

Sąd zważył co następuje:

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego sąd ustalił, że strony w ramach przewidzianej w art. 353¹k.c. zasady swobody umów zawarły umowę polegającą na wykonaniu nowego kontenera-chłodni, jak również to, że w ramach jej wykonania został wykonany nowy kontener na samochodzie P. (...). Zdaniem sądu wbrew twierdzeniu pozwanej zawartym w sprzeciwie pozwana mając wiedzę na temat koniecznych prac, które należy wykonać, aby samochód chłodnia spełniał wymogi umożliwiające przewożenie towarów w temperaturze -25 wyraziła zgodę na wykonanie przez powódkę nowego kontenera, a nie uszczelnienie kontenera znajdującego się na w/w pojeździe. Ponadto pozwana wyraziła zgodę na wydanie pojazdu, który znajdował się w warsztacie G. B. powódce bowiem zależało jej na jak najszybszym wykonaniu kontenera, gdyż miała w perspektywie zawarcie umowy transportowej. Fakt naglącej potrzeby dostosowania pojazdu do możliwości przewożenia towaru w temp. -25 stopni zdaje się potwierdzać treść pisma pozwanej do firmy (...), jak też zachowanie świadka M. C. (2), który 2-3 krotnie był w firmie powódki gdzie osobiście sprawdzał na jakim etapie są prowadzone prace. W związku z tym za chybione należy uznać twierdzenia pozwanej, że „gdyby pozwana z góry znała koszt wykonania naprawy (...) nigdy nie zgodziłby się na rozpoczęcie na w/w samochodzie jakichkolwiek prac. Ponadto sąd nie uwzględnił twierdzeń pełnomocnika pozwanej zawartych w sprzeciwie jakoby zupełnie nielogicznym w odniesieniu do zawodowego charakteru działalności prowadzonej przez pozwana było zlecenie naprawy znacznie przewyższającej wartość rynkową rzeczy naprawianej skoro z pisma pozwanej skierowanego do firmy (...) w K. k-38 akt wynika, że wartość pojazdu to 20.000 zł. zatem nie może być mowy o tym, że wartość naprawy znacznie przewyższała wartość rynkową rzeczy naprawianej.

Ponieważ przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało aby powódka wykonała zabudowę kontenera jako podwykonawca, stąd też Sąd nie uwzględnił podnoszonego przez pozwaną zarzutu, iż powódka powinna wystąpić z przedmiotowym roszczeniem do G. B. jako rzeczywistego wykonawcy. Ponadto co istotne w tej materii pozwana nie wykazała w żaden sposób, że powódka przyjęła zlecenie od G. B. a nie od niej.

Jednocześnie brak jest podstaw do przyjęcia, że pozwana jak twierdzi w sprzeciwie nigdy nie uzgadniała wynagrodzenia związanego z wykonaną naprawą bowiem prawdziwość tego twierdzenia nie tylko nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy ale przede wszystkim budzi uzasadnione wątpliwości mając na uwadze, że powódka która jest podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą zleciła dostosowanie pojazdu do wymogów od których spełnienia zależy zawarcie umowy handlowej innemu podmiotowi prowadzącemu zarobkową działalność gospodarczą. Wydaje się rzeczą oczywistą, że w kontaktach handlowych pomiędzy podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą nie powiązanymi relacjami partnerskimi opartymi na stałej współpracy, zasadą i normą jest ustalanie ceny towarów bądź kosztów zawieranych transakcji. Wobec tego brak jest racjonalnych argumentów, które świadczyły by o tym, że nie tylko powódka ale jakikolwiek inny podmiot prowadzący zarobkową działalność gospodarczą przyjmując zlecenie w ramach prowadzonej działalności wykona je nieodpłatnie. W przedmiocie ustalenia wysokości umówionego wynagrodzenia między stronami sąd oparł się na zeznaniach świadków M. J. i G. B..

Ponadto należy wskazać, że bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest twierdzenie pozwanej zawarte w pismach z dnia 11 grudnia 2015r. i 27 stycznia 2016r. jakoby wezwanie do zapłaty kwoty 18.898,95 zł. skierowane do pozwanej przez G. B. oraz pozew i nakaz zapłaty związane z tym dokumentem świadczyły o tym, że pozwana wbrew twierdzeniom powódki zleciła dostosowanie samochodu na potrzeby prowadzonej działalności G. B.. Otóż powyższe wezwanie do zapłaty jak i znajdująca się w aktach sprawy V GNc 5567/15 faktura VAT dotyczą dochodzonej przez G. B. od pozwanej kwoty 18.898,95 zł. z tytułu wykonanej naprawy agregatu, a więc nie wymiany kontenera.

Zatem skoro celem zawartej pomiędzy stronami umowy było osiągnięcie uzgodnionego przez strony rezultatu, to umowa ta ma charakter umowy o dzieło, a więc należy do niej odpowiednio stosować przepisy dotyczące umowy o dzieło. Stosownie do art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Przy czym w myśl art. 643 k.c. zamawiający zobowiązany jest do odebrania dzieła, które przyjmujący zamówienie wydaje mu zgodnie ze swoim zobowiązaniem. W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego należy uznać, iż powódka wykonała zlecony kontener, zawiadomiła o tym fakcie pozwaną jak również wezwała ją do odbioru i zapłaty umówionego wynagrodzenia. Powódka wykazała więc wszystkie okoliczności, których ciężar udowodnienia, zgodnie z w/w przepisami spoczywał na niej. Zatem pozwana skoro nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń co do kompletności wykonanego kontenera, jak również co do jego umówionym cech, a także ewentualnych wad miała obowiązek odebrać zaoferowane dzieło. Wobec tego, że pozwana bezpodstawnie odmówiła dokonania odbioru popadła w ten sposób wobec powódki w zwłokę dłużnika, co uzasadnia w myśl art. 477§1 k.c. żądanie przez powódkę zapłaty wynagrodzenia.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji.

Natomiast Sąd oddalił powództwo w części dotyczącej żądania przez powoda zasądzenia od pozwanej na rzecz powódki kosztów przechowania zatrzymanego pojazdu licząc po 10 zł. za każdy dzień od dnia dokonania wezwania do zapłaty do dnia zapłaty bowiem powód zasądności tego żądania w żaden sposób nie udowodnił.

O odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. skoro zaś powódka żądała od pozwanej odsetek od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 11.09.2015r. żądanie to było uzasadnione.

Kosztami postępowania, które zostały pobrane od powództwa głównego sąd obciążył pozwaną stosując przewidzianą w art. 98 k.p.c. zasadę odpowiedzialności za wynik procesu i wobec uwzględnienia powództwa zasądził ich zwrot od pozwanej na rzecz powódki w całości. Koszty postępowania w niniejszej sprawie stanowiły: opłata sądowa od pozwu w kwocie 831 zł., opłata skarbową od pełnomocnictwa adwokata w kwocie 17 zł. oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 2.400 zł. ustalone w oparciu o § 6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461. t.j.) w związku § 21 rozporządzenia MS z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.(Dz.U.2015.1800).